

32002R1829

L 277/10

ÚRADNÝ VESTNÍK EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV

15.10.2002

**NARIADENIE KOMISIE (ES) č. 1829/2002****zo 14. októbra 2002,****ktorým sa mení a dopĺňa príloha k nariadeniu (ES) č. 1107/96 ohľadom názvu „Feta“****(Text s významom pre EHP)**

KOMISIA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva,

so zreteľom na nariadenie Rady (EHS) č. 2081/92 zo 14. júla 1992 o ochrane zemepisných označení a označení pôvodu poľnohospodárskych výrobkov a potravín<sup>(1)</sup>, naposledy zmenené a doplnené nariadením Komisie (ES) č. 2796/2000<sup>(2)</sup>, a najmä na jeho článok 17,

keďže:

- (1) V súlade s článkom 17 ods. 1 nariadenia (EHS) č. 2081/92 grécke úrady 21. januára 1994 zaslali Komisii žiadosť o registráciu názvu „Feta“ pre syr.
- (2) Názov „Feta“ sa zaregistroval ako chránené označenie pôvodu podľa nariadenia Komisie (ES) č. 1107/96 z 12. júna 1996 o registrácii zemepisných označení a označení pôvodu podľa postupu ustanoveného v článku 17 nariadenia Rady (EHS) č. 2081/92<sup>(3)</sup>, naposledy zmeneného a doplneného nariadením Rady (ES) č. 546/2002<sup>(4)</sup>.
- (3) Dánske kráľovstvo, Spolková republika Nemecko a Francúzsko následne začali konanie vo veci zrušenia tejto registrácie podľa článku 230 Zmluvy.
- (4) Vo svojom rozsudku zo 16. marca 1999 v súvisiacich prípadoch C-289/96, C-293/96 a C-299/96 zrušil Súdny dvor čiastočne nariadenie (ES) č. 1107/96, nakoľko názov „Feta“ sa v ňom zaregistroval ako chránené označenie pôvodu. Súd stanovil, že Komisia „náležite nezávažila všetky faktory, ktoré uvádza tretia žarážka článku 3 ods. 1 základného nariadenia“, s dôrazom najmä na to, že Komisia nevenovala dostatočnú pozornosť aktuálnej situácii v členských štátoch.
- (5) Nariadením Komisie (ES) č. 1070/1999, ktorým sa mení a dopĺňa príloha k nariadeniu (ES) č. 1107/96<sup>(5)</sup> sa názov „Feta“ náležite vymazal z uvedenej prílohy a z registra chránených označení pôvodu a zemepisných označení.
- (6) Ďalej 15. októbra 1999 Komisia zaslala každému členskému štátu podrobný dotazník určený na zabezpečenie úplného aktualizovaného obrazu situácie vo všetkých členských štátoch vzhľadom na výrobu a spotrebu syru „Feta“ a oboznámenie sa s termínom, ktorý spotrebiteľia spoločenstva poznajú.

- (7) V nadväznosti na výrobu syru „Feta“ boli členské štáty požiadané o opísanie situácie vzhľadom na nasledujúce faktory: existencia národných pravidiel alebo osobitných kodifikovaných praktík, podmienok, v ktorých sa výroba začala (najmä želané ciele, či podnet na výrobu bol súkromný alebo verejný, trhy a profil cieľového spotrebiteľa), množstvá vyrobené každý rok, konečné miesto určenia výrobku a presné názvy použitých príslušných obchodných značiek.

- (8) Pokiaľ ide o spotrebu syru „Feta“, členské štáty boli požiadané o opis situácie vzhľadom na nasledujúce faktory: existencia pravidiel na uvádzanie tohto syru na trh, spotrebované množstvá v každom roku, zemepisný pôvod spotrebovaného syru a osobitné značky prítomné na trhu.

- (9) Pokiaľ ide o vedomosti spotrebiteľov ohľadom názvu „Feta“, členské štáty boli požiadané o opis situácie vzhľadom na nasledujúce faktory: definícia tohto termínu, najmä vo všeobecných dielach, ako sú slovníky a encyklopédie, príslušné demoskopické štúdie a prieskumy a ostatné iné dodatočné informácie.

- (10) Všetky informácie získané vo všeobecnosti a od členských štátov Komisia zhrnula a členské štáty následne vykonali niekoľko opráv a doplnení.

- (11) Informácie dokazujú, že v 12 členských štátoch sa výroba syru „Feta“ neriadi žiadnymi osobitnými pravidlami, ktoré by stanovovali presné definície kvality, výrobných metód alebo, ak je to vhodné, zemepisných oblastí výroby. V Grécku sa výrobné praktiky pre syr „Feta“ kodifikovali čoraz viac presnejšie už od roku 1935 a definícia zemepisnej oblasti výroby, tradične založenej na stálych a rozširujúcich sa postupoch, sa ochránila v roku 1988. Legislatíva týkajúca sa predpisov kvality, ktoré sa pri výrobe syru „Feta“ musia spĺňať, existuje v Dánsku od roku 1963 a v Holandsku bola platná v období medzi rokmi 1981 a 1998. Bolo by treba tiež povedať, že termín „Feta“ sa objavuje v pravidlách spoločenstva pre vývozné náhrady pre mlieko a mliečne výrobky a v kombinovanej colnej nomenklatúre. Tieto pravidlá sa výlučne vzťahujú na colné záležitosti a nemajú za cieľ ani podať výklad názoru spotrebiteľa, ani riadiť priemyselné vlastnícke práva, ani nemajú vzťah k názvu, pod ktorým sa daný syr v skutočnosti uvádza na trh, čo záleží výhradne od zväzenia spotrebiteľských očakávaní v rôznych krajinách daného miesta určenia.

<sup>(1)</sup> Ú. v. ES L 208, 24.7.1992, s. 1.<sup>(2)</sup> Ú. v. ES L 324, 21.12.2000, s. 26.<sup>(3)</sup> Ú. v. ES L 148, 21.6.1996, s. 1.<sup>(4)</sup> Ú. v. ES L 86, 3.4.2002, s. 7.<sup>(5)</sup> Ú. v. ES L 130, 26.5.1999, s. 18.

- (12) Výroba syra „Feta“, ako ju definuje kombinovaná colná nomenklatúra, neexistuje v Luxembursku a Portugalsku. Je, alebo bola, štatisticky a hospodársky okrajová alebo zriedkavá v ostatných deviatich členských štátoch: Taliansko, Belgicko, Fínsko, Rakúsko, Írsko, Švédsko, Spojené kráľovstvo, Holandsko a Španielsko.
- (13) Zistilo sa však, že výroba syra „Feta“ je značná v štyroch členských štátoch. Grécko vyrába syr „Feta“ od pradávnych čias, skoro výlučne pre grécky trh. Úradné štatistiky už z roku 1931 uvádzajú výrobu 25 000 ton a v súčasnosti výroba dosiahla okolo 115 000 ton ročne. V Grécku sa syr, ktorý nesie označenie „Feta“, vyrába výhradne z ovčieho mlieka alebo z kombinácie ovčieho a kozieho mlieka.
- (14) Od tridsiatych rokov 20 storočia Dánsko vyrába syr „Feta“ skoro výlučne len na vývoz. K dispozícii nie sú žiadne údaje pred rokom 1967, keď sa vyrobilo 133 ton. V roku 1971 kapacita prekročila 1 000 ton a keď spoločenstvo začalo udeľovať vývozné náhrady na vývoz syra „Feta“ v roku 1975, kapacita sa závažne zvýšila z 9 868 ton v roku 1975 na rekordných 110 932 ton v roku 1989. Od roku 1995 kapacita stále klesala a v roku 1998 dosiahla iba 27 640 ton, vo veľkej miere v dôsledku poklesu dopytu z tretích krajín a postupnému zníženiu vývozných náhrad na tento druh syra. Dánska výroba pozostáva skoro výlučne z kravského mlieka.
- (15) Francúzsko začalo vyrábať syr „Feta“ v roku 1931. K dispozícii nie sú žiadne údaje pred rokom 1980, keď sa vyrobilo 875 ton. Od roku 1988 až 1998 sa výroba pohybovala medzi 7 960 tonami a 19 964 tonami. Syr „Feta“ sa pôvodne vyrábal na pokrytie dopytu arménskych a gréckych komunít žijúcich vo Francúzsku, teraz sa vyrába na vývoz, pričom 77,5 % výroby v priemere ide do ostatných členských štátov a zvyšku sveta. Francúzska výroba sa zakladá na zásadnom použití ovčieho mlieka a v menšej miere kravského mlieka.
- (16) Nemecko vyrába syr „Feta“ od roku 1972 (keď sa zaznamenala výroba 78 ton). V roku 1977 výroba prekročila hranicu 5 000 ton, v roku 1980 o málo prekročila množstvo 15 000 ton a v roku 1985 dosiahla 24 000 ton, odkedy sa pohybovala v rozhraní medzi 19 757 a 39 201 tonami. Pôvodne jediným trhom tohto syru boli komunity balkánskych imigrantov na území Nemecka, ale vývoz sa postupne rozvinul smerom ku krajinám Blízkeho východu a na Balkán (hlavne vďaka vývozným náhradám) a do ostatných členských krajín. Nemecká výroba používa skoro výlučne kravské mlieko.
- (17) Bolo by treba uviesť, že uvedené čísla, ktoré sa zakladajú na údajoch poskytnutých členskými štátmi o ich vlastnej výrobe, treba považovať za čisto indikatívne, keďže chýbajúci osobitný legislatívny rámec skoro vo všetkých členských štátoch, spolu s tou najvšeobecnejšou definíciou termínu „Feta“ v kombinovanej colnej nomenklatúre, občas vedú skôr k približným odhadom a krížové porovnanie odpovedí produkujú štatisticky chybné údaje. V skutočnosti mnohé členské štáty považujú za ťažké rozlíšiť domácu výrobu a reexport, ktorý môže čísla neprimerane zvýšiť.
- (18) Pokiaľ ide o legislatívu členských štátov o spotrebe syra „Feta“, spravidla sa vo všeobecnosti ustanovenia spoločenstva a vnútroštátne ustanovenia o syroch uplatňujú len na uvádzanie na trh, prezentáciu a značenie etiketami. Len Grécko a Dánsko majú podrobnú osobitnú legislatívu o týchto aspektoch, pričom Rakúsko obmedzuje názov „Feta“ na grécke výrobky v zmysle svojej bilaterálnej dohody s Gréckom z roku 1971.
- (19) Pokiaľ ide o objem spotreby syra „Feta“ v spoločenstve, analýza odpovedí členských štátov dokazuje, že hrubý odhad vypočítaný pridaním množstiev syra „Feta“ vyrobeného a dovezeného a odpočítaním množstiev vyvezených sa v niektorých prípadoch ukazuje ako neprimeraný a dokonca v iných prípadoch spôsobil paradoxné výsledky: keďže nie je možné zohľadniť existujúce zásoby, reexportované množstvá a ostatné faktory, výpočet v niektorých členských štátoch vyústil do teoreticky zápornej spotreby. Okrem toho syr „Feta“, definovaný v kombinovanej colnej nomenklatúre, nie je systematicky uvádzaný na trh pod týmto názvom buď v dôsledku právnych obmedzení, ktoré limitujú použitie tohto termínu na výrobky, ktoré spĺňajú určité špecifické požiadavky, alebo z obchodných dôvodov, ktoré majú tendenciu uprednostniť jednoznačné názvy, ktoré uznávajú tí spotrebiteľia, pre ktorých je tento syr určený. Napriek relatívnej neistote spôsobenej týmto stavom vecí, odpovede zaslané členskými štátmi naznačujú, že po vstupe Grécka do Európskeho spoločenstva predstavovala spotreba syra „Feta“ v spoločenstve okolo 92 %. Kým spotreba v ostatných členských štátoch odvtedy postupne rástla, Grécko stále predstavuje okolo 73 % spotreby syra „Feta“ v spoločenstve. Špecifikácia spotreby v každom členskom štáte ukazuje, že ročná spotreba syra „Feta“ na osobu v Španielsku, Luxembursku, Portugalsku, Taliansku a Holandsku nie je viac ako 0,010 kg, alebo 0,08 % spotreby spoločenstva. V Írsku, Spojenom kráľovstve, Rakúsku, Francúzsku, Švédsku, Belgicku a Fínsku sa ročná spotreba syra „Feta“ na osobu pohybuje medzi 0,040 kg a 0,0150 kg alebo medzi 0,32 % a 1,22 % spotreby spoločenstva. V Nemecku je to 0,290 kg (2,36 %) a v Dánsku 0,700 kg (5,0 %), v porovnaní s 10,500 kg (85,64 %) v Grécku.

- (20) Podľa informácií zaslaných členskými štátmi, syry, ktoré v skutočnosti majú názov „Feta“ na území spoločenstva, vo všeobecnosti vytvárajú explicitný alebo implicitný odkaz na grécke územie, kultúru alebo tradíciu, aj keď sú vyrobené v členských štátoch iných ako Grécku s tým, že pridajú text alebo kresbu so zrejmovou konotáciou ku Grécku. Prepojenie medzi názvom „Feta“ a Gréckom sa tak zámerne podsúva a vyhľadáva ako súčasť predajnej stratégie, ktorá ťaží z reputácie pôvodného výrobku, a to vytvára skutočné riziko zámeny pre spotrebiteľa. Etikety pre syr „Feta“, ktorý nepochádza z Grécka, ale v skutočnosti sa propaguje v spoločenstve pod týmto názvom bez toho, aby vytváral akúkoľvek priamu alebo nepriamu zmienku o Grécku, sú v menšine a množstvá syra skutočne propagovaného týmto spôsobom predstavujú veľmi malý podiel na trhu spoločenstva.
- (21) Všeobecné referenčné diela, ako sú slovníky a encyklopédie a špecializované publikácie zaslané členskými štátmi, ukazujú, že termín „Feta“ sa nevyskytuje v talianskych a portugalských dielach, pričom všetky grécke, španielske a holandské publikácie odkazujú výlučne na grécky syr vyrobený z ovčieho a kozieho mlieka. Švédске diela odkazujú na syr gréckeho pôvodu vyrobený z ovčieho a kozieho mlieka, ktorý sa v súčasnosti vyrába v ostatných členských štátoch z kravského mlieka, osobitne sa uvádza Dánsko a Švédsko. V dánskych dielach sa odkaz vzťahuje predovšetkým na grécky syr vyrobený z ovčieho a kozieho mlieka, ale tiež na syr vyrobený v Dánsku a na Balkáne a dokonca bez akéhokoľvek osobitného zemepisného odkazu. Fínske diela odkazujú na grécky syr alebo syr gréckeho pôvodu vyrobený z ovčieho mlieka alebo z ovčieho a kozieho mlieka, s výnimkou jedného diela, ktoré neuvádza žiadny zemepisný pôvod. Nemecké diela odkazujú na syr vyrobený v Grécku a vo väčšine krajín juhozápadnej Európy a v zámorských krajinách. Štrnásť zo 17 diel predložených vo francúzskom jazyku odkazuje na grécky syr vyrobený z ovčieho mlieka a/alebo kozieho mlieka, pričom jedno dielo odkazuje na syr vyrobený v Grécku a na Balkáne, jedno dielo na syr gréckeho pôvodu napodobňovaný vo veľkej miere v Európe a jedno dielo na grécky syr vyrobený z ovčieho a kozieho mlieka, ktorého výroba sa rozšírila do ostatných krajín rovnakého regiónu a nedávno do zvyšku Európy a severnej Ameriky použitím kravského mlieka. Z anglických diel štyri odkazujú na syr vyrobený z ovčieho mlieka zvlášť v Grécku, iné štyri odkazujú na grécky syr vyrobený z ovčieho alebo kozieho mlieka, jedno na syr s pôvodom v Grécku a na Blízkom východe tradične vyrobený z ovčieho alebo kozieho mlieka, ale teraz občas tiež z kravského mlieka, dve diela odkazujú na „Feta“ ako syr s pôvodom v Grécku vyrobený z ovčieho alebo kozieho mlieka, teraz vyrábaný v ostatných krajinách, hoci stále najčastejšie používaný ako prísada do gréckych jedál, jedno dielo odkazuje na výrobu syra „Feta“ na Novom Zélande, v Bulharsku, Juhoslávii, na Cypre, v Dánsku a Grécku ako krajine pôvodu, jedno dielo odkazuje na syr vyrobený v Grécku a na Balkáne, ostatné diela odkazujú na grécky syr vyrobený z ovčieho alebo kozieho mlieka, ale v Spojených štátoch vyrobený z kravského mlieka, a štyri diela naznačujú, že syr vyrobený pravekými Grékmi je priamym predchodcom syra „Feta“ dnes vyrábaného v Nemecku. Spôsob, akým sa v priebehu času definícia syra „Feta“ vyvíjala vo všetkých jazykoch nezmenšil asociáciu a identifikáciu tejto definície s Gréckom.
- (22) Všetky informácie predložené členskými štátmi sa tiež predložili vedeckému výboru, ďalej len „výbor“, ktorý v tejto veci 24. apríla 2001 vydal jednotné stanovisko.
- (23) Výbor začal uvedením, že „[...] označenie pôvodu alebo zemepisné označenie, ktoré sa stalo spoločným názvom výrobku, možno považovať za také len vtedy, keď na príslušnom území sa nenachádza žiadna podstatná časť verejnosti, ktorá označenie stále považuje za zemepisné označenie [...]; pokiaľ ide o územie, na ktorom sa táto transformácia musí udiať, musí sa zobrať do úvahy situácia v celom Európskom spoločenstve s prihliadnutím na širokosiahle pôsobenie nariadenia v spoločenstve a s ohľadom na Európske spoločenstvo ako jednotný trh. Preto nie je možné osobitne zvažovať situáciu výlučne alebo hlavne v jednotlivých štátoch izolovane. Článkom 3 nariadenia sa ustanovuje členský štát pôvodu, členské štáty spotreby a ostatné členské štáty zahrňujúce relevantné právne predpisy spoločenstva a vnútroštátne právne predpisy. [...] Pokiaľ ide o dotknutú verejnosť, vyhodnotenie bude závisieť od druhu výrobku a verejnosti, pre ktorú je výrobok určený. V tomto prípade je výrobkom syr určený na spotrebu hlavne konečným spotrebiteľom (ale tiež komerčnými zákazníkmi, ako sú reštaurácie, potravinárske podniky atď.), široká verejnosť je významná. Preto pokiaľ ide o širokú verejnosť, označenie alebo predmetné označenie muselo stratiť svoj pôvodný zemepisný význam. Pri určovaní, ako vníma tento termín široká verejnosť, sú významné „priame, merania, ako je prieskum verejnej mienky a iné prieskumy, ako aj „nepriame, merania, ako úroveň výroby a spotreby, typ a charakter použitého značkovania, typ a charakter použitej propagácie vzhľadom na tieto výrobky, použitie v slovníkoch atď.“
- (24) Pokiaľ ide o výrobu syra „Feta“, výbor uviedol, že výroba v Grécku predstavuje 60 % celkovej výroby spoločenstva tohto syra a 90 % výroby spoločenstva z ovčieho a kozieho mlieka. Syr „Feta“ vyrobený z kravského mlieka predstavuje 34 % celkovej výroby spoločenstva, ktorá je vo veľkej miere určená pre tretie krajiny.

- (25) Pokiaľ ide o spotrebu, výbor zdôraznil, že 73 % spotreby syra „Feta“ sa v skutočnosti uskutočňuje v Grécku, kde ročná spotreba je 10,5 kg na osobu oproti 1,76 kg vo zvyšku EÚ. Hoci výbor pripustil, že spotreba syra „Feta“ je určite omnoho vyššia v Dánsku a Nemecku, ako sa uvádza pre ostatné krajiny, je stále 15 až 36-krát nižšia ako v Grécku. Podľa výboru je spotreba syra „Feta“ ako podiel v celkovej spotrebe syra na hlavu tiež významná: v Grécku sa z ročnej spotreby 14 kg syra spotrebuje najmä 10,5 kg syra „Feta“ na osobu ročne; v Dánsku je tento pomer 0,7 kg „Fety“ na 15 kg syra; vo Francúzsku, 0,13 kg „Feta“ na 20 kg syra; v Nemecku, 0,29 kg „Fety“ na 19 kg syra.
- (26) Výbor mimochodom poznamenal, že „značná časť výroby mimo územia Grécka sa vyváža do nečlenských krajín a nemá žiadny vplyv na situáciu označenia syra ‚Feta‘ na jednotnom trhu“ a že „nepritomnosť výroby a spotreby v niektorých členských štátoch neovplyvňuje druhovú alebo nedruhovú povahu označenia.“
- (27) Vrátiac sa späť k analýze príslušnej vnútroštátnej legislatívy a legislatívy spoločenstva výbor pozoroval, že 12 členských krajín nemá osobitnú legislatívu a na „Feta“ sa uplatňujú všeobecné a národné pravidlá spoločenstva o syroch. Upozornil, že Grécko má pravidlá pre syr „Feta“ od roku 1935 a Dánsko od roku 1963 a že Rakúsko si vyhradzuje označenie „Feta“ pre grécky výrobok podľa bilaterálnej dohody z roku 1971.
- (28) Pokiaľ ide o metódy pre označovanie syra „Feta“ v spoločenstve, výbor si všimol, že spotrebiteľovi sa ponúkajú „dva výrobky s rôznym zložením a organoleptickými charakteristikami pod tým istým označením“. Výbor zdôraznil, že etikety pre syr „Feta“ s pôvodom mimo územia Grécka vytvárajú priamy alebo nepriamy odkaz na Grécko, pričom naznačujú, že termín „Feta“ sa nepoužíva ako „všeobecný názov bez žiadneho zemepisného významu, ktorý je synonymný s bielym syrom (z ovčieho alebo kravského mlieka) v slanom náleve [...]“; podľa výboru sa „Feta“ „vo všeobecnosti prezentuje (prezentoval) ako s pôvodom v Grécku [...]“.
- (29) Výbor „jednomyselne dospel k názoru, že označenie ‚Feta‘ je nedruhové, najmä z nasledujúcich dôvodov.
- (30) Výroba a spotreba syra ‚Feta‘ sa sústreďujú vo veľkej miere v Grécku. Výrobky vyrobené v ostatných členských štátoch (Nemecku, Dánsku a Francúzsku), ktoré môžu mať názov ‚Feta‘, sa vyrábajú hlavne z kravského mlieka pri použití odlišnej technológie a vyvážajú sa vo veľkých množstvách do nečlenských krajín. Preto záver, že označenie ‚Feta‘ je druhové, nie je možný, keďže pôvodný grécky výrobok dominuje na trhu spoločenstva. Tiež treba poznamenať, že v tých členských štátoch,
- ktoré nie sú významnými výrobcami a spotrebiteľmi, nemožno tvrdiť, že označenie ‚Feta‘ sa stalo druhovým, keďže toto slovo sa nepoužíva ako všeobecné meno. Vo vnímaní spotrebiteľov sa názov ‚Feta‘ vždy spája s gréckym pôvodom a preto nie je ničím, čo by sa stalo všeobecným menom a preto druhovým názvom v spoločenstve.
- (31) Pokiaľ ide o príslušnú národnú legislatívu a legislatívu spoločenstva, vedecký výbor poznamenáva, že vo väčšine členských štátov neexistuje osobitná legislatíva alebo pravidlá pre daný výrobok. Len Grécko a Dánsko majú osobitnú legislatívu. Dánska legislatíva povolujúca výrobu výrobku nazývaného ‚Dánska Feta‘ sa značne odlišuje od gréckej legislatívy vzhľadom na technické náležitosti (použitie ultrafiltrovaného kravského, skôr ako ovčieho a kozieho, mlieka a použitie prísad až do roku 1994). Okrem toho Dánsko neposkytlo žiadny dôkaz o tom, že označenie ‚Feta‘ sa stalo všeobecným názvom, ktorý by sa mohol použiť s názvom výrobnej krajiny (‚Dánska Feta‘) v čase, keď členský štát povolil jeho použitie (1963). Podobne neposkytlo žiadny dôkaz o všeobecnej povahe názvu na ďalšie obdobie.
- (32) Skutočnosť, že označenie ‚Feta‘ sa používa v spoločnej colnej nomenklatúre alebo v legislatíve spoločenstva týkajúcej sa vývozných náhrad nemá žiadny vplyv na vnímanie, poznanie a ochranu daného označenia na jednotnom trhu, keďže táto legislatíva nie je v tomto prípade relevantná.“
- (33) Komisia zobrala na vedomie navrhujúce stanovisko vedeckého výboru. Zaujíma stanovisko, že všeobecná vyčerpávajúca analýza právnych, historických, kultúrnych, politických, sociálnych, hospodárskych, vedeckých a technických informácií oznámených členskými štátmi alebo informácie vyplývajúce z výskumov podniknutých a sponzorovaných Komisiou vedú k záveru, že predovšetkým neboli splnené žiadne kritéria požadované podľa článku 3 nariadenia (EHS) č. 2081/92 na preukázanie toho, že názov je druhový a že následne názov „Feta“ sa nestal „názvom poľnohospodárskeho výrobku alebo jedla, ktorý by sa stal všeobecným názvom poľnohospodárskeho výrobku alebo jedla napriek tomu, že sa tento názov vzťahuje na miesto alebo región, kde bol tento výrobok alebo jedlo pôvodne vyrábaný alebo uvedený na trh.“
- (34) Keďže sa termín „Feta“ neustanovil ako druhový, Komisia v súlade s článkom 17 ods. 2 nariadenia (EHS) č. 2081/92 potvrdila, že žiadosť gréckych orgánov o registráciu názvu „Feta“ ako chráneného označenia pôvodu je v súlade s článkami 2 a 4 daného nariadenia.

- (35) Názov „Feta“ je tradičným nezemepisným názvom v zmysle článku 2 ods. 3 nariadenia (EHS) č. 2081/92. Termíny „región“ a „miesto“ uvedené v tomto ustanovení možno vykladať len z geomorfologického a neadministratívneho hľadiska, pokiaľ prírodné a ľudské faktory vlastné pre daný výrobok majú sklon k prekračovaniu správnych hraníc. Podľa uvedeného článku 2 ods. 3 sa však zemepisná oblasť, ktorá je v označení implicitná, nemôže pokrývať celú krajinu. V prípade názvu „Feta“ sa preto uvádza, že definovaná zemepisná oblasť uvedená v druhej zarážke v článku 2 ods. 2 písm. a) nariadenia (EHS) č. 2081/92 pokrýva len územie pevniny Grécka a ostrovu Lesbos. Všetky ostatné ostrovy a súostrovia sa vynímajú, pretože základné prírodné a/alebo ľudské faktory sa tu neuplatňujú. Okrem toho sa správna definícia zemepisnej oblasti prepracovala a rozvinula, keďže špecifikácia výrobku predložená gréckymi orgánmi obsahuje povinné kumulatívne požiadavky: podstatne sa obmedzila najmä oblasť pôvodu surovín, keďže mlieko používané na výrobu syru „Feta“ musí pochádzať z oviec a kôz z miestnych tradične chovaných chovov, ktorých potrava sa musí zakladať na flóre z pastvín oprávnených regiónov.
- (36) Zemepisná oblasť pokrytá správnu definíciou a spĺňajúca požiadavky špecifikácie výrobku je dostatočne jednotná na splnenie požiadaviek článku 2 ods. 2 písm. a) a článku 4 ods. 2 písm. f) nariadenia (EHS) č. 2081/92. Rozľahlá pastva a prechod zo zimnej na letnú pastvu, ktoré sú hlavným bodom metódy chovu oviec používanej na zabezpečenie surovín na výrobu syru „Feta“, sú výsledkom pradávej tradície, ktorá umožňuje adaptáciu na podnebné zmeny a ich vplyv na dostupnú vegetáciu. To viedlo k rozvoju malých národných chovov oviec a kôz, ktoré sú extrémne húževnaté a silné, vhodné na prežitie v prostredí, ktoré kvantitatívne ponúka málo potravy, ale ktoré je po stránke kvality obdarené extrémne rôznorodou flórou, ktorá tak dáva konečnému výrobku jeho osobitnú arómu a chuť. Vzájomné pôsobenie uvedených faktorov a osobitných

ľudských faktorov, najmä tradičnej výrobnéj metódy, ktorá si vyžaduje cedenie bez tlaku, tak dáva syru „Feta“ jeho neobyčajnú medzinárodnú reputáciu.

- (37) Keďže špecifikácia výrobku predložená gréckymi úradmi obsahuje všetky informácie požadované v zmysle článku 4 nariadenia (EHS) č. 2081/92 a formálna analýza tejto špecifikácie neodhalila žiadne zjavné chyby hodnotenia, názov „Feta“ by sa mal zaregistrovať ako chránené označenie pôvodu.
- (38) Nariadenie (ES) č. 1107/96 by sa malo preto náležite zmeniť a doplniť.
- (39) Výbor ustanovený článkom 15 nariadenia (EHS) č. 2081/92 nedoručil svoje stanovisko v časovej lehote stanovenej jeho predsedom. Podľa štvrtého odseku článku 15 nariadenia (EHS) č. 2081/92 Komisia predložila návrh Rade. Keďže Rada nekonala v rámci trojmesačnej lehoty ustanovenej v piatom odseku článku 15 nariadenia (EHS) č. 2081/92, navrhnuté opatrenia Komisia prijme,

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

#### Článok 1

1. Názov „Φετα“ (Feta) sa zapíše ako chránené označenie pôvodu (CHOP) do registra chránených označení pôvodu a zemepisných označení, ustanoveného článkom 6 ods. 3 nariadenia (EHS) č. 2081/92.
2. Názov „Φετα“ (Feta) sa pridá do časti A prílohy k nariadeniu (ES) č. 1107/96 pod položku „Syry“, „Grécko“.

#### Článok 2

Toto nariadenie nadobúda účinnosť v deň jeho uverejnenia v Úradnom vestníku Európskych spoločností.

Toto nariadenie je záväzné vo svojej celistvosti a je priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 14. októbra 2002

Za Komisiu  
Franz FISCHLER  
člen Komisie